

antallet af stater forpligtet i henhold til konventionerne er vokset med over 20 pct.

Ved afslutningen af kommissionens arbejde var der fra regeringerne modtaget 1119 af de obligatoriske årlige rapporter om gennemførelse af ratificerede konventioner. Dette tal udgør 95,2 pct. af de begærede besvarelser, i hvilken forbindelse det kan oplyses, at 4 medlemsstater (Afghanistan, Albanien, Kina og Guatemala) ikke havde opfyldt deres forpligtelse til at indsende disse rapporter. På den anden side havde regeringerne fra 2 stater, der ikke er medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation (Nicaragua og Spanien), indsendt rapporter om de konventioner, som de havde ratificeret.

Medlemsstaterne er ligeledes forpligtet til at afgive rapport om grundene til, at forskellige konventioner, der hvert år udvælges af styrelsesrådet, ikke er ratificerede, og om gennemførelsen af et ligeledes af styrelsesrådet udvalgt antal af arbejdsorganisationens henstillinger. Af det således begærede antal rapporter forelå til behandling i kommissionen 60 pct.

Hele dette materiale, som for størstedelens vedkommende forinden var bearbejdet af et ekspertudvalg, dannede grundlag for kommissionens forhandlinger, hvorunder ligeledes repræsentanter for en række regeringer mødte til forklaring vedrørende punkter, som tiltrængte nærmere belysning.

Danmarks repræsentant i kommissionen fremsatte under forhandlingerne bemærkninger om anvendelse på Færøerne og Grønland af konvention nr. 2 om arbejdsløshed, nr. 5 om lavalder for beskæftigelse i industrien, nr. 6 om unge menneskers natarbejde, nr. 14 om en ugentlig hviledag i industrien, nr. 16 om lægeundersøgelse af unge mennesker beskæftiget til søs, nr. 18 om erstatning for erhvervsygdomme, nr. 19 om ligestilling af ind- og udlændinge med hensyn til erstatning for ulykkestilfælde og nr. 52 om ferie med løn.

Arbejdet i kommissionen var iøvrigt som sædvanlig af en så teknisk art, at det ikke giver anledning til særlig omtale i denne redegørelse; men det bør ligesom forrige år understreges, at der i denne kommission og i den ekspertkomité, der hvert år forbereder og behandler det materiale, der forelægges kommissionen, udføres et meget

omfattende og omhyggeligt arbejde til sikring af, at de på arbejdskonferencerne truffne beslutninger i videst muligt omfang omsættes til praktiske realiteter i de forskellige medlemsstater. Det må forudses, at denne del af arbejdskonferencens arbejde i stigende grad vil få betydning, dels fordi Den internationale Arbejdsorganisation siden 1919 har udarbejdet så mange konventioner og henstillinger, at interessen efterhånden i nogen grad vil skifte over fra spørgsmålet om nydannelser på dette område til spørgsmålet om efterlevelse af de truffne beslutninger, dels fordi medlemskredsen nu spænder over stater med en så forskellig samfundsstruktur, at spørgsmålet om selve gennemførelsen af de normer for arbejdsforhold og social tryghed, som formidles gennem arbejdsorganisationen, kan give anledning til en frugtbar meningsudveksling mellem regeringsrepræsentanter, arbejdsgivere og arbejdere i de forskellige lande.

IV. Erhvervsmaessig tilpasning af erhvervs-hæmmede.

Spørgsmålet var til første behandling på konferencen i 1954, hvor man med et meget stort flertal havde vedtaget, at emnet skulle behandles i form af en henstilling.

Arbejdsbureauet havde herefter udarbejdet et forslag til en sådan henstilling, og dette forslag som ændret efter indhentelse af udtalelser fra medlemslandene dannede grundlag for 2. behandling i den af dette års konference nedsatte kommission.

Der blev i kommissionen stillet et meget stort antal ændringsforslag, hvoraf dog kun en mindre del blev vedtaget. De fleste ændringer var af ren redaktionel karakter, men nogle tilsigtede dog dels at fastslå en udstrakt frihed ved valg af beskæftigelse, dels at koordinere uddannelsens og oplæringsens forløb med en kontrol af dens resultat efter opnåelse af beskæftigelse.

Fra dansk side blev der — i reglen i overensstemmelse med de øvrige nordiske lande — fremsat ønsker om ændringer på enkelte punkter.

Dette gjaldt således § 19 i bureauets forslag. Denne fastslog, at der skulle tages forholdsregler, som gjorde det muligt for erhvervshæmmede fuldtud at udnytte alle hjælpe- og støtteforanstaltninger til er-